

DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEKENING.

Voor den geheelen jaargang voor Soerabaya f 15.—
Idem franco per post. „ 17.—
Voor den eersten halven jaargang voor „ 7.50
Idem franco per post. „ 9.—
De OOSTPOST verschijnt elken Maandag en Donderdag.

MAANDAG 9 NOVEMBER.

PRIJS DER ADVERTENTIE.

De prijs der ADVERTENTIE is f 2.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbel.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 90.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVERS E. FUHRI & CO, TE SOERABAYA.

1857.

Bij dit nummer behoort een bijvoegsel.

DE AMBACHTSCHOOL TE SOERABAYA EN DE TECHNISCHE OF POLYTECHNISCHE INRICHTING DER REGERING.

Op den 2 den Mei 1853 kwam te dezer stede eene inrigting tot stand, waarop Soerabaya met regt roem mogt dragen. Eenige achtenswaardige ingezetenen waren op het denkbeeld gekomen om ter verbetering van het lot van zoodanige jongelingen, wie de fortuin de voordeelen eener europesche opvoeding had ontzegd, de kosteloze gelegenheid daar te stellen tot het aanleeren van die kundigheden, welke hen later in staat konden stellen, om met den arbeid hunner handen voor zich en de hunnen het brood te verdienen.

Het is te algemeen bekend wat het lot der zoogenaamde inland-sche kinderen, die geene europesche opvoeding genoten hebben, op weinige vereerende uitzonderingen na, is, dan dat wij over dit veel besproken en in den laatsten tijd veel beschreven onderwerp breedvoerig zouden behoeven uit te wijden.

Op zeer jeugdigen leeftijd wordt het, in de laatste jaren zooveel verbeterd onderwijs ter Gouvernements lagere school als voldoende beschouwd, om zich eene maatschappelijke loopbaan te kiezen. Het met zoovele moeite ingeprente onderwijs in de Hollandsche taal, de rekenkunde, de geschiedenis en de aardrijkskunde, wordt van lieverlede vergeten en gaat door gebrek aan verdere oefening weldra geheel verloren en alles wat er overblijft bestaat in een vlug, duidelijk doch tevens geheel werktuigelijk handschrift, waardoor zij worden in staat gesteld om hunne overige levensdagen, als levende copieermachines, de sobere kost te verdienen, of zoo zij eenige sluwheid van omgang met de inland-sche of vreemde Oostersche bevolking hebben verkregen zich toe te wijden aan dat vak van nijverheid, hetgene hier ter stede bekend is onder den naam van *saakwaarnemen*, welke beide middelen van bestaan voorzeker niet zeer geschikt zijn ter veredeling van verstand en hart en ter verspreiding van verlichting

en beschaving, onder dat gedeelte der euresche bevolking dat aan een en ander door hare mindere vatbaarheid voor zedelijke ontwikkeling zoo, veel behoefte heeft.

Het was dus inderdaad een gelukkig denkbeeld om eene inrigting daarte stellen, welke aan de min goede europesche jeugd dezer plaats andere uitzigten opleverde, dan het onbeduidende copiëren en het voor de maatschappij verderfelijke zaakwaarnemen.

Aan de ambachtschool toch, zouden de op de lagere school in meerdere of mindere mate opgedane kundigheden geleidelijk worden onderhouden en toegepast op de beginselen van hooger wetenschappen, de bouwkunde, de meetkunde, de bouwkundige en ornamentteekenkunst, de dubbele boekhouding en wat dies meer zij; de lust om zich de werktuigelijke kennis van de noodzakelijkste ambachten eigen te maken aangewakkerd, en de jongelingschap laardoor gevormd worden tot bekwaame timmerlieden, smeden, bouwmeesters, werktuigkundigen of boekhouders en beheerders van handels- en landbouw-ondernemingen.

Het konde wel niet anders of zoodanige onderneming moest bijval vinden bij het algemeen. Groot was inderdaad de toevloed van jongelingen, die zich de nieuwe inrigting wenschten ten nutte te maken; betrekkelijk belangrijk waren de bijdragen, waartoe zich de ingezetenen dezer plaats tot instandhouding der inrigting verbonden, bemoedigend was het toen het nu afgetreden Hoofd der Regering, de Gouverneur Generaal Mr. A. J. DUYMAER VAN TWIST zijne goedkeuring aan de jeugdige inrigting schonk, door, onder toekenning eener jaarlijksche bijdrage uit eigene middelen als Beschermheer op te treden.

Zoo bestond de ambachtschool ruim drie jaren en leverde naar het gevoelen van allen die haar belangstellend gadesloegen, verblijdende uitkomsten op: men; jongeling zal zich in zijn volgend leven nog dankbaar de nuttige uren herinneren, die hij aldaar doorbragt, en de vruchten plukken der aldaar opgedane kundigheden.

Intusschen had het Bestuur zoowel met opzigt tot de bezoldigde onderwijzers als ten aanzien der min-

dere doelmatigheid van het in huur gebruikte lokaal met vele moeilijkheden te kampen en het ontging hare aandacht dan ook niet op welke losse gronden zij voortging met haar streven om, de inrigting meer en meer aan het doel te doen beantwoorden.

Wenschende om de ambachtschool op hechter gronden te vestigen en haar daardoor een duurzamer bestaan te verzekeren, besloot zij om die onder het meer onmiddellijk toezigt der Regering te stellen en wendde zich tot dat einde aan het Gouvernement met het volgende achtledige verzoek:

- Een geschikt gebouw daar te stellen, bevattende „eene teekenzaal, eene kamer voor modellen, een „bibliotheek en twee werkplaatsen voor timmerlieden en smeden.
- „Aan te stellen een bekwaam timmerman en een „smid, beiden bezoldigd; opdat deze beide personen „dagelijks praktisch onderrigt aan de leerlingen zouden geven.
- „Dat die beide ateliers onder het onmiddellijk toezigt „zouden staan van den Ingenieur van den Waterstaat, belast met de plaatselijke dienst, die zich „tevens zoude belasten, om twee à drie avonden „per week, onderwijs te geven in het regtlijnig „teekenen en in de wetenschappen voor verschillende ambachten benodigd.
- „Dat het oppertoezicht zoude worden gehouden door „eene commissie, bestaande uit den Resident, en „de beide eerste aanwezende Ingenieurs van den waterstaat en genie; dat deze commissie het jaarlijksch verslag zoude uitbrengen en datgene aanwenden hetwelk in het belang der inrigting dienstig geoordeeld werd.
- „Dat het gouvernement beschikbaar zoude stellen „voor de oprigting van een dusdanig gebouw met „toebehooren op eene geschikte plaats in de nabijheid van het komedie-gebouw, eene som van „f 6000 à f 8000, en voor de aankopen van gereedschappen f 2000.—
- „Dat de Ingenieur met het dagelijksch toezigt belast, des verkiezende op eene toelaag van f 50 „s maands konde rekenen.

OORSPRONG EN OORZAKEN VAN DEN OPSTAND IN BRITSCH INDIE.

(Vervolg en slot.)

Sedert is het wantrouwen en de haat tegen Groot-Britanje op eene in het oog loopende wijze toegenomen. Zulk eene stemming, waarvan verscheidene gebeurtenissen in de drie laatste jaren getuigen, heerschte vooral in het oude Brahmanenland, van den voet des Himalayas af tot aan Windhya of het gekronkelde gebergte. Zij werd zelfs, wie zou het kunnen loochenen? door plotselinge en onbesonnene nieuwigheden in te voeren, vooral bij het leger, onderhouden en versterkt. Men heeft de met vet betrokken patronen ingevoerd, hetwelk zoowel voor de Hindoes als voor de Muzelmannen een gruwel is, omdat het koeijer, os- of zwijnevet konde zijn; men heeft aan de Seapoys geweren van een andere samenstelling gegeven en hen gedwongen, een ander exercitie-reglement te leeren. Men heeft eindelijk, zoo als wij gemeld hebben, den krijgseed in een voornaam punt, dat in-gelijks met de godsdienst in verband staat, veranderd. In dit alles en nog vele andere omstandigheden zag men eene stelsmatige, later zelfs eene gewelddadige bekeering tot het Christendom. Onvoorzigtigheden, om slechts een zacht woord te gebruiken, hebben enkele personen in menigte begaan, welke het tot verdenking geneigde, door zendelingen en hunne scholen omgevene volk, slechts versterken moest in deze meening. Zoo hebben namelijk aanvoerders van de Seapoys christelijke tractaatjes onder hunne soldaten verspreid en de taak van bekeering selve uitgeoefend. Aan die soldaten, welke zich tot het evangelie geneigd betoonden of deze neiging huichelden, werden allerlei weldaden bewezen. Eerlang, zoo liep het gerucht onder de inlanders, zoude de Christelijke belijdenis onder de militaire reglementen vastgesteld worden.

De autoriteiten in Indie en in het moederland hebben

deze teekenen van den tijd niet gezien, of liever, niet willen zien. Zij zijn, terwijl de donker zwarte nevelen der toekomstige vreeselijke gebeurtenissen zich dreigend voordeden, zonder er op te letten onverschillig voorbijgegaan. Alle waarschuwingen, welke, in strijd met de geruststellende verzekeringen in en buiten het Parlement, in grooten getale gegeven werden, sloeg men in den wind. Zelfs de ernstigste, door onomstootelijke bewijzen gestaafte betoogen werden door den Engelschman, die zich zijner kracht en volharding bewust was, met de bekende John Bulls wijsheid: „never mind, het heeft niets te beduiden,” weerleerd. Reeds in Februarij van dit jaar (1857) spraken de Indische bladen van de ophanden zijnde, ernstige onlusten. De talrijke Seapoys in het kantonement te Barrakpur, eenige weinige mijlen boven Calcutta, hielden, zooals berigt werd, nachtelijke zamenkomsten, waarin de plannen der Frangis, om geheel Hindostan tot het Christendom te dwingen, met vrees en ontzetting besproken werden en men het aanrijpen van de uiterste middelen, om dit ongeluk te voorkomen, aanbeval. „De Engelsche officieren moeten vermoord, de vestingen bestormd en de schatkist geplunderd worden. Is dit alles geschied, dan kunnen de Seapoys naar hun land terugkeeren en doen wat zij willen.”

Het half officiële blad *The Indian News*, hetwelk dit alles verhaalt, voegt er echter geruststellend bij: De berigtgevers kunnen echter wel, om hunne berigten belangwekkender te maken, veel overdreven hebben, doch ware het raadzaam, voor de veiligheid, eenige niet-Bengalsche, niet-Brachmanische regementen, Gorkha en Sikh, naar Barrakpur te zenden (1). Onderzoek te doen of de ontevredenheid zich ook niet tot de andere kantonementen of garnizoens uittrekten, daaraan schijnt niemand gedacht te hebben. Ja, wanneer geruchten van dien aard, welke zoo als later bleek, maar al te gegrond waren, ontstonden,

werden zij, zoo als de majoor Garret ten aanzien van het 64te Bengalsche regement gedaan heeft, officieel tegengesproken (2). Ook dan nog, wanneer het oproer blijkbaar was, toen het 19de Bengalsche regement infanterie te Birhampur, wegens de nieuwe patronen en de nieuwe mutsen, weigerde te gehoorzamen en zijne officiers mishandelde, ook toen nog heeft men de zaak als een gewoon voorval doen voorkomen. Het regement werd alleen ontslagen en dat wel zonder straf uit te deelen. Inland-sche officieren, die den Engelschen hovellhebber hunne bezorgdheid mededeelden, werden bespot en soms met beleedigende namen verserd (3). Omstreeks dezen tijd had een helderziend en onpartijdig oordeelend man, een Anglo-Indisch officier, de volgende opmerkelijke woorden aan zijne vrienden in het moederland geschreven: „Weet, dat door geheel Indie de meening verspreid is, dat de Engelsche regering de inwoners met geweld tot Christenen wil maken; de aanvang hiertoe zijn de vette patronen. In het geheele land heerscht de grootste ontevredenheid; een panische godsdienstige schrik vervult de geheele bevolking” (4). En toch in weerwil van zulke dreigende omstandigheden verdedigt de *Friend of India* de bevelhebbers, die het Christendom prediken, zoo als majoor Wheler, moedigt men de inland-sche soldaten aan, om met hunne geestelijkheid den draak te steken en verklaart tegenover de mannen, die eene verstandige gematigheid aanbevelen: „Zoo het Indische rijk alleen daardoor behouden konde worden, dat het als eene nisdad geldt, wanneer men het Christendom predikt — maar hiervan is nergens sprake geweest — welnu, willen wij het rijk op het spel zetten, om bij ons geloof te volharden” (5).

Deze geestdrijvers hebben hun doel bereikt; zij hebben

(2) *The Indian News*, 2 Maart 1857, p. 98.

(3) *The Ind. News*, 18 Mei 1857, p. 222.

(4) *The Ind. News*, 18 Mei 1857, p. 227.

(5) *The Ind. News*, 1 Junij 1857, p. 243.

(1) *The Indian News*, 2 April 1857, p. 149.

g. „De twee bezoldigde europesche bazen een tractement van f 100 's maands toe te kennen of wel vier bekwame inlandsche bazen ieder ad f. 50.
h. „Voor een concierge, bediende en verlichting f 50 's maands.”

Op dit verzoek werd het Bestuur van wege de regering kennelijk gemaakt: „dat aan hare voorstellen geen gevolg konde worden gegeven, eensdeels omdat het voornemen bestaat tot het daarstellen van eene *technische of polytechnische* inrigting, en ten anderen omdat in de ambachtschool zoo als die destijds bestond, weinig levenskracht werd bespeurd, en dat ook het verleenen van eene subsidie aan dezelve als voorbarig wordt beschouwd, aangezien de nuttigheid en de noodzakelijkheid daarvan niet voldoende is aangetoond.”

Dat zoodanig eene ontmoedigende en grievende beschikking niet zeer geschikt was om den ijver van onderwijzers en leerlingen op te wekken laat zich ligtelijk begrijpen en ieder die bekend is met de vele moeiten en inspanning welke de oprichters der ambachtschool zich ter wille van hunne edele bedoelingen getroost hebben, ieder die weet welk nut de school hier ter plaatse gedurende den korten duur van haar bestaan gesticht heeft, verwonderde zich dan ook ten hoogste over zoodanige weigering.

Wel was deze en gene van oordeel geweest dat de Regering niet zoo aanstonds genoeg zoude nemen in het achtledig voorstel, zoo als het gedaan was, maar op eene regtstreeksche weigering, en dat wel om de aangehaalde beweegredenen, was niemand voorbereid, evenmin als op het met algemeen leedgevoel ontvangen bericht van den toenmaligen voorzitter van het bestuur, dat de ambachtschool was ontbonden, op een tijdstip, dat drie en zestig leerlingen daar nog onderwijs genoten, waarvan onder anderen velen met een weinig oefening weldra de volle bekwaamheid zouden erlangen om als opzieners den 3° klasse bij den waterstaat te worden geplaatst.

Sedert den 30sten September 1856 bestaat de ambachtschool te Soerabaya alzo niet meer en de weinige levenskracht, welke de Regering bij haar bespeurde, heeft sinds ruim dertien maanden plaats gemaakt voor die der hoop op de door de Regering toegezegde daarstelling eener technische of polytechnische inrigting. Zal onze stad, als daartoe bij uitnemendheid door hare inrigtingen van nijverheid geschikt, de zetel worden van zoodanige kunstmatige of alle kunsten omvattende daarstelling? heeft de Regering reeds eenig gevolg gegeven aan hare toezegging of moeten wij ons nog altijd bij de hoop op verwezelijking der gedane toezegging bepalen? ware dit laatste het geval dan zouden wij nog des te meer eene inrigting betreuren welker vernietiging slechts een paar pennestroken heeft gekost, maar welker wederoprigting door de ontmoedigende bestuurders en onderwijzers zoo gemakkelijk niet zal zijn tot stand te brengen, hoe wenschelijk wij die ook voor Soerabaya's jongelingschap beschouwen.

Namens de redactie,
E. FUHRI.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHÉ COURANT
Van den 4den October 1857, N°. 88.

Civil Departement.

ERKENN EN TOEGELATEN:

Krachtens Koninklijk besluit van den 31sten Julij 1857

no. 85, de heer Gualtherus Suermont, als consul van België te Batavia.
Krachtens Koninklijk besluit van den 31sten Julij 1857 no. 86, de heer D. L. W. Hooglandt, als consul van België te Padang.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de gewezen klerk op het politie-kantoor te Samarang J. C. F. K. Lefen.
Uit 's lands dienst, de geschorste pakhuismeester bij het zout-hoofddepôt te Grissée J. C. E. Schoonheid.

BENOEMD:

Tot resident van Tappanolie, de secretaris van den civielen en militairen gouverneur ter Westkust van Sumatra, met den rang van assistent-resident, J. van der Linden.
Tot secretaris van den civielen en militairen gouverneur ter Westkust van Sumatra, de hoofdkommies bij de direktie van finantien R. J. W. Mac Gillavrij.
Tot advocaat en prokureur bij den raad van justitie te Samarang mr. J. S. van Ronkel.
Tot kommies ten kantore van den assistent resident van de Zuider- en Ooster distrikten der residentie Batavia, A. P. van Leeuwen, laatst kommies belast met de administratie van 's lands kas te Salatiga, thans op wachtgeld.
Tot pakhuismeester bij het zout-hoofddepôt te Grissée (Soerabaya), de zoutverkoop-pakhuismeester te Pekalongan N. J. Verwijk.
Tot onderkommies der eerste klasse bij de recherche te Batavia, de klerk bij den ontvanger der in- en uitgaande regten te Batavia W. F. Majier.

BIJ DEN ONTVANGER DER INKOMENDE EN UITGAANDE REGTEN TE BATAVIA.

Tot boekhouder, de tweede kommies bij dien ontvanger R. van Slooten.
Tot tweeden kommies, de klerk bij de direktie der middelen en domeinen C. Willems.

BIJ DE INDIGO-KULTUUR.

BEVORDERD:

Tot assistent der 1ste klasse, de assistent der 2de klasse F. Jullens.
Tot assistent der 2de klasse, de assistent der 3de klasse L. E. van Muijen.
Tot assistent der 3de klasse, de opziener der 1ste klasse J. C. Monnot.
Tot opziener der 1ste klasse, de opziener der 2de klasse H. M. Zowran van Ranzow.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den kommies-ontvanger der inkomende en uitgaande regten tevens havenmeester te Baroe (Sumatra's Westkust) J. H. Mentz.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Zr. Ms. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de luitenant-kolonel der infanterie C. E. A. Maubach.

Verkoop van een ijzeren stoomscheepje.

(Voor het land.) De Resident van Soerabaya maakt mits deze bekend, dat de reeds geannonceerde vendutie, van het stoomscheepje *Phoenix*, liggende, aan de oude timmerwerf alhier, alsnu definitief zal plaats hebben, op Zaterdag den 21 November 1857 en wel aan deszelfs ligplaats.

De Resident voornoemd,
Bij verhindering,
De Assistent Resident,
MODDERMAN.

(9)

(Voor het land.) De gemeente wordt bekend gemaakt dat de brug van Djangalan wederom voor de passage is geopend.

SOERABAYA, De Assistent Resident voor de Politie
8 November 1857. (10) SWERVER.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 10den November.

Voor de woning van den heer J. M. Admiraal te Mergojoso, en uithoofding ten kantore van den heer Resident alhier.

Op Woensdag den 11den November.

Voor de toko van den Maleijer Mohamat Tair te Kampong Baroe.

Op Donderdag den 12den November.

Voor de woning van de Chinezen Lim Pingwan en Lim Pinglee te Koepang.

ADVERTENTIE.

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Dingsdag den 10den November a. s.

Bij den WelEdelen Heer ADMIRAAL, in den gang Mergojoso bij Simpang, door D. D. VAN BOECKHOLTZ, van eenen netten inboedel bestaande uit:

Mahonijhouten Banken, dito Voltaires, Kna-pen, Speeltafels, Spiegels, Schilderijen in Olieverw, van goede meesters, Ledikanten, Eng. Hang- en Tafellampen, Banken en Stoelen, van Bataviasch maaksel, Tafel en thee Serviesen, Cristal, Glas- en Pleetwerk, Keukenge-reedschap, goedgeдресseerde hardlopende overwalsche Paarden, Wagentuigen, eene mooie Collectie Bloemen, in potten, Bloem-étagères, enz. enz.

(718)

VENDUTIE.

Na afloop der vendutie op den 11den November a. s. bij MOHAMAT TAIR te Kampong Baroe, zal aldaar door D. D. VAN BOECKHOLTZ, voor rekening van belanghebbenden worden verkocht, een groote BOOT, EEN SLOEP met toebehooren, eenig ZEILDOKK en TOUWWERK, en verder diverse GOEDEREN afkomstig van het verongelukte Engelsche schip *Archebald Glen* kapitein DANT.

(742)

Als een vervolg op het bekend gestelde in de *Javasche Courant* van den 8ten Augustus, 1857 N°. 63 en in den *Oostpost* van den 27 Julij jl. zal de verkoop der gebouwen te FORT ERRINS plaats hebben op het bureau van den ondergeteekende in de Heerenstraat alhier op Zaterdag den 14°, dezer, des morgens om half negen uur.

De onder Intendant 2de klasse
in de 3de Militaire Afdeeling op Java.

(738)

Hk. VEMER.

de Engelsche heerschappij in Indie in het grootste gevaar gebracht, te gelijk met het Christendom en de ontkiemende beschaving in Azie. Zoo uit de eindeloze en baldadige moordtooneelen plotseling eens een Mithridates te voorschijn trad, welke de Chaotische massa's tot één geheel wist te brengen en dit konde beheerschen; zoo de leen-vorsten hunne luistroepen met de opstandelingen vereenigen, zij bedragen volgens officiële opgaven (1858) niet minder dan 398,000 man (6); zoo de in het Noorden en Noordwesten loerende vijanden, Nepan en Kaschmir, Afghanistan, Perzen en Russen oprukten tegen de opvolgers der Clives, Warren Hartings en Wellesleys, waarbij, dan zou niet alleen het Indische rijk, maar ook de grootheid en wereld-plaats van Groot-Britanje in wezenlijk gevaar komen, ja, den ondergang nabij gebracht worden, hoewel dit niet zoude gebeuren zonder een wereldbrand te ontsteken, wiens vlammen met eene vreeselijk vernielende woede van het eene einde der aarde tot het andere snel en zonder op-houden zouden voortknetteren.

Bij de eerste tijding van den Indischen opstand, hebben de Engelschen er de grootte niet van begrepen of niet willen begrijpen; men sprak van afzonderlijke muiterijen zonder onderlingen samenhang, slechts Bengaalsche regementen waren opgestaan; slechts de hoogere kasten, en hieruit bestaat het Bengaalsche leger hoofdzakelijk, waren ontevreden; de Seapoys van Bombay en Madras, Sikh

(6) Volgens deszelfs officiële mededeelingen, op bevel van het Huis der Gemeenten (20 April 1853) gedrukt (*Statistical Papers, India p 29*) telde het Europeesche leger, koninklijke en Compagnietroepen, 49,000 en het inlandsche 240,000 man. Al de Europeanen in Indie, militairen, burgers, vrouwen en kinderen te samen, bedroegen bij het begin van den opstand nauwelijks 52,000 zielen. De inlandsche bevolking door-en-en, bedraagt, volgens eene dezer drien officiële opgaven: 180,884,297 inwoners, daarvan 131,990,901 op het Britsche, 517,149 op het Fransche en Portugesche gebied en 48,376,247 in de inlandsche staten.

en Ghorka waren best gestemd, met eene onwrikbare trouwe gezindheid beziel. De snel op elkander volgende gebeurtenissen hebben een groot gedeelte van deze gerustheid, van deze gunstige voorstelling verminderd. De Indische opstand is thans in zijn grooten, gevaarvollen oetvang bekend. Het is niet meer te betwijfelen, dat eene zamenzwering tegen de Engelsche heerschappij zich heeft uitgebreid over Hindostan in beperkten zin en over vele binnenlanden in Dekhan. Zij werd door emissarissen gestookt en tot een geheel gebracht. De correspondentie werd door middel van allerlei voorwerpen, die men overzond, en wier beteekenis alleen aan de zamengezworenen bekend konde zijn, onderhouden. Voor eenige maanden is dit van het eene einde des lands tot het andere geschied door eene soort van gebak, een voorval, waarover men in de inlandsche openbare dagbladen veel gesproken heeft; eenige wezenlijk met zorg vervulde opmerkers is dit verdacht voorgekomen, maar oppervlakkige, lichtvaardige lieden lachten er om en hielden het voor niets anders dan een bijgeloovig gebruik. Deze zamenzwering omvat niet alleen het leger, maar zij telt ook vele deelnemers onder de bevolking, met name onder de gepensioneerde vorsten en groote leendragers, waaronder de nakomelingen der zoogenaamde grootmogolen, de Baberiden. Aan de voormalige inlandsche grooten of hunne aankomelingen schijnt men hunne voorwaardelijke souvereiniteit, gelijk zij gedurende de laatste grootmogolen geweest is, verzeerd te hebben. Zoo werden Rao Bhoval Singh en andere radschah spoedig weder door de oproerige troepen in hunne voormalige vorstendommen ingevoerd. De Hindoes en Muzelmannen hebben, hetgeen veel opmerkelijker, veel gevaarlijker is, zich zelfden overwonnen; zij hebben hunnen sedert 1000 jaren voortdurenden doodlijken haat, wel is waar slechts voor het oogenblik, opgegeven en zich tot een groot doel: verdrijving der bitter gehate vreemdelingen uit het vaderland en handhaving der aloude godedienst, nauw aan elkander verbonden. Geld en andere

middelen zijn tot volvoering van dit heilig verbond in overvloed bijeengebracht en op verscheidene plaatsen opgehoopt. Delhi, de oude residentie van den grootmogol, het Indrapastha der Hindoes, de binnenstad, waarin de Engelschen met hunne schepen niet kunnen komen, werd als vergaderplaats der zamengezworenen uitverkoren. De opstand zoude in de verschillende kantonementen en garnizoenen te Calcutta en Barrakpur, te Amaballah en Peschawar, te Simlah en Lakna, in de Nimatsch der Bandalas, vervolgens te Nagpur, Hyderabad in den Nizamstaat en in het Meisorland op een en denzelfden dag uitbarsten. Men had besloten, om al de Engelschen, al de inlandsche Christenen om te brengen, hunne bezittingen te rooven en onder de zamengezworenen te verdeelen. De onberaden ijver van eenige garnizoenen konde dien dag niet afwachten, de opgewondene Seapoys zijn hier en daar te vroeg tot opstand gekomen en hebben de Engelschen, ten minste voor het oogenblik, voor een zeker verderf bewaard. De Engelsche autoriteiten konden de ver af wonende landgenooten door den telegraaf van het dreigend gevaar verwittigen. De oproerige regementen van vele plaatsen werden ontwapend, welke nu in massa naar het afgesproken middelpunt Delhi ijlden. Men had hier en daar de ontwapende opstandelingen tot op den laatsten man kunnen afmaken maar heeft dit uit gebrek aan verkracht of inzicht nagelaten. Volgens een brief uit Indie was de 15de Mei als de dag voor den algemeenen opstand bepaald, hetgeen voor het verstand en het overleg der hoofden en leiders van de zamenzwering zoude pleiten. Want in deze en de volgende maanden, in het begin en gedurende het heete jaargetijde, kunnen de Engelschen slechts met de grootste moeite, slechts met groot menschenverlies onder eene vijandelijk gezinde bevolking krijgsoperatiën beginnen en voortzetten. Waren de spoorwegen even als de telegraaf voltooid, dan konde men troepen, levensmiddelen en amunitie op de bedreigde punten brengen en de Indi-

Op den 1sten December 1857, 's morgens om 9 ure zal door den Administrateur van het garnizoen te *Banjoewangie* eene heruitbesteding worden gehouden voor de levering van vivres voor het garnizoen aldaar voor het jaar 1858, waarvan de voorwaasden zijn opgenomen in de *Java Courant* van den 24sten Junij jl. N°. 50.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen op het bureau van den ondergeteekende en bij den Administrateur van het garnizoen te *Banjoewangie*.

SOERABAYA, De onder Intendant 2de kl. in de 9 November 1857. 3de Militaire afdeling op Java, (745) Hk. VEMER.

VENDUTIE

Den *derden December* aanstaande, zal voor het woonhuis des ondergeteekenden, door tusschenkomst van het vendu-kantoor alhier, wegens vertrek, worden verkocht, een ERF met het daarop staande steenen met pannen gedekt WOONHUIS en bijgebouwen, gelegen te *Kedirie*, naast het Residentie huis, bij de verponding geregistreerd onder numero 98, inmiddels uit de hand te koop, voorts MEUBELAIR, DRANKEN, etc.

(736) S. M. POLAK.

De voorgestelde publieke verkooppingen der HUIZEN, van de Erfgenamen C. ROSEMEIER, zijn tot nader uitgesteld. (740)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

Op aanstaande Zondag den 15den dezer.

PADANG,

KAPT. B. J. SCHIPPER, naar TIMOR KOEPANG, de MOLUCCOS en MAKASSAR,

PALEMBANG,

KAPITEIN H. J. ROSEBOOM, naar BATAVIA via SAMARANG. Adres bij

W. CORES DE VRIES.

SOERABAYA, 9 November 1857. (739)

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het Nederlandsche schip **STAATSRaad VAN DER HOUVEN**,

gevoerd door KAPT. F. HEIJMERIKS. De doelmatige en luchtige inrigtingen van dit schip bevelen hetzelfde voor den overvoer van zoowel families als enkele personen bijzonder aan en zal hetzelfde in het laatst dezer maand tot vertrek van PASOEROEAN gereed zijn. Nadere informatie bij

De Agenten,

(714) RUYL CRAMER & CO.

sche zamenzwering zoude een groot gedeelte van haar gevaar verliezen en zoude slechts geringe offers van goed en bloed vorderen.

In de wereldgeschiedenis is het de roeping der Angelsaksers, om de in allerlei banden gebroede ongelukkige volken door middel der beschaving van onze verlichte eeuw tot een nieuw leven op te voeren, hen onderling en met de overige menscheit te verbinden, hen tot eene vrijheid en zelfstandige regering op te leiden. Maar wij weten het, helaas! wel, dat de Angelsaksers zoo wel in Europa als in Amerika zich deze roeping niet bewust zijn en niet daar heen streven, wat ook sommige uitstekende mannen mogen denken of beweren. De massa's in en buiten de Anglo-Indische regering en waar zij zich ook bijeen bevinden worden slechts door gewone zelf- en winzucht gedreven; zij willen Indie en de andere landen, waar zij den heerscherstaf voeren, slechts tot eigen voordeel exploiteren; zij willen de zonen, neven en andere verwanten met rijke bezittingen verzorgen, vervolgens ook de in verval geraakte aristocratische geslachten door hooge bezoldigingen weder opheffen, waarmede de hoogere burgerklassen evenwel niet tevreden zijn: „Hindostan,” hoe dikwijls is dit reeds gezegd, „is door de middelklassen veroverd; aan deze moest het land als erigood blijven, maar de aristocratie zorgt voor zich zelve op menigerlei wijze; zij neemt alle voordelige betrekkingen, zoowel burgerlijke als militaire, in de marine en in de kolonien voor zich. Verkrijgt soms een niet adellijke beambte door uitstekende verdienste eene hoogere betrekking, zoo als onlangs op Ceilon gebeurde is, dan wordt dit als eene bijzondere opoffering van die bevoorregten en als eene bewonderenswaardige bijzonderheid geroemd en geprezen.” Maar de hooge roeping der Angelsaksers wordt daarom nog niet door deze aan de menscheit natuurlijke eigene gebreken uitgesteld en veel minder opgeheven. De veroveraars van Indie en van andere rijken zullen hunne roeping vervullen; zij moeten die tegen hun voor-

VOOR DEN OVERVOER NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden het Nederlandsche schip **JAN VAN SCHAF FELAAR**,

KAPT. L. G. VERBEEK.

Deze bodem beveelt zich bijzonder aan door deszelfs vlugge reizen, en aangename inrigtingen en zal tegen het einde dezer maand tot vertrek van hier dan wel van PROBOLINGO gereed zijn.

Voor verdere informatie adressere men zich tot De Agenten, (715) RUYL CRAMER & CO.

VRACHT EN PASSAGE NAAR MAKASSAR, BANDA EN AMBON.

Wordt aangeboden, met het extra snelzeilend en zeer fraai ingerigt Clipper brikship

HENRIETTE,

gezagvoerder H. CHEVALLIER, om in den loop dezer maand te vertrekken.

Gegadigden vervoegen zich bij De Agenten, (726) SCHIMMELPENNINCK & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het snelzeilend en voor den overvoer van passagiers ruim en comfortabel ingerigt Nederlandsch schip

AEGIDIA en PAULINA,

KAPT. VELTMAN, zijnde tevens van eene goede badkamer voorzien.— Het vertrek zal omstreeks het begin der volgende maand van BEZOEKIE direkt, plaats vinden.

Nadere informatie te bekomen bij den Gezagvoerder in het *Marine Hotel* en bij

De Agenten, (743) FRASER EATON & CO.

Met het Nederlandsche schip **WILLEM DE ZWIJGER**, kapitein VAN DER DRIES, wordt passage naar Nederland aangeboden.— Dit schip is uitmuntend ingerigt voor den overvoer van passagiers en kan ten sterkste aan repatrierende personen worden aanbevolen, zijnde het vertrek bepaald omstreeks medio December.

Nadere informatie zijn te bekomen bij den Gezagvoerder in het *Marine Hotel* en bij

De Agenten (744) FRASER EATON & CO.

WEGENS VERTREK.

Zal op een nader te bepalen dag, door den ondergeteekende publiek worden verkocht: Een steenen met pannen gedekt **HUIS**, goed gelegen tot het drijven van handel, thans geoccupeerd door de heeren DE GRAAFF & CO, doende eenen huurprijs van f 120.— 's maands.

(727) S. H. WANDERS.

TE KOOP

Een geheel volledig stel keurig bewerkte **horologiemakers-gereedschappen**, met de daarbij behorende remontstukken. Te bevragen bij (724) F. KIEL.

TE HUUR

EEN HUIS met acht ruime kamers en verdere gemakken, laatst bewoond door den WelEdelgestrengen heer ADMIRAAL, en gelegen in de gang MERGOJOSO. Te bevragen bij (734) L. JOHAN.

Wordt een **MACHINIST**, verlangd op eene de suikerfabrieken in den Oosthoek.

Adres Lett. M. postkantoor Bezoekie. Brieven franco. (737)

WAARSCHUWING.

Om gegronde redenen wordt verzocht geene betalingen of voorschotten te geven aan mijnen olieverkooper W. JOOSTENSZ.

SOERABAYA, 5 November 1857. F. CONDOO. (730)

CORSETS A LA MINUTE.

(731) bij F. KIEL.

HOEVENSMEER.

à f 2.— de flesch, te bekomen bij den vee-arts VAN DER WEYDE.

Dit smeer voorkomt het spluten der hoeven en bevordert den gezonden groei des hoorns. ((732)

WISSELS OP NEDERLAND.

(554) Bij RUYL CRAMER & CO.

WISSELS OP AMSTERDAM.

(518) Bij SCHIMMELPENNINCK & CO.

KOFFIJHUIS EN BILLARD.

Naast het kantoor van wijlen procureur NEIJNDORF. (728)

IJS.

De ondergeteekenden de verwacht wordende lading IJS van de Heeren *Berne* en *Schmidt* overgenomen hebbende, verwittigen zij bij deze de ingezetenen van *Soerabaja*, er bij hen gelegenheid zal zijn tot den 15 November aanstaande, om zich dagelijks te abonneren tegen 10 cents per pond zullende na den 15 November e. k. geene abonnementen meer worden aangenomen en het IJS buiten abonnement verkocht worden à 20 cents per pond.

Dadelijk na aankomst der lading, welke binnen weinige dagen hier kan zijn, zal tijd en plaats ter afhaling van het IJS, worden bekend gemaakt.

(733) LEDEBOER & CO.

deel, zelfs tegen hunnen wensch aan vervullen. Waar de Angelsakser komt, waar hij heerscht, daar verbreidt hij zijne hoogere menscheit instellingen: drukpersvrijheid, regt van vereeniging in den uitgebreidsten zin, de *habeas corpus*-acte en het onbepaalde regt, om alle krachten te gebruiken. De wijze, waarop hij leeft en handelt, zijn voorbeeld werkt meer dan de voorschriften van alle denkers en zedekundigen. „Ik heb een groot handelshuis op Europeesche wijze opgericht,” zeide eens de thans overledene edele Indische koopman, Dwarkanath Tagor, „niet zoo zeer om zelf groote winsten te behalen, maar om mijn volk door een voorbeeld voor te lichten. Zij mogen van onze beheerschers leeren hoe handel en nijverheid de oorzaken zijn van de grootheid en zelfstandigheid eens volks, hoe het juist begrepen, tegen het gemeenschappelijk welzijn eens volks niet aandruischende voordeel van een enkel persoon den zekersten grondslag tot zijne welvaart mitmaakt. Waar is het, dat deze Engelschen onze tyrannen zijn; zij zijn in vele opzichten onuitstaanbaar. Maar tegelijkertijd voeden zij ons op, hetgeen wij zeer noodig hebben. Ik wensch, dat mijn volk ten minste nog honderd jaren onder dit harde Engelsche bestuur blijve gesteld; dan eerst moeten zich de Hindoes en Muzelmannen vrij maken, dan zullen wij wellicht de vrijheid kunnen verdragen en van haar nut hebben. Waarlijk, thans, nadat ik het overige Europa, en met name Italie gezien heb, thans prijs ik mij en mijne landgenooten gelukkig, dat wij ons onder de heerschappij van deze Engelschen bevinden.”

Al de inboorlingen van Hindostan, die even als Dwarkanath op dezelfde hoogte van verstand staan, alle de zaken goed inziende Hindoes en Muzelmannen, die het goed meenen met hun volk, de vrienden der menscheit en der vooruitgaande beschaving, waar zij ook mogen leven op aarde, zij moeten alle den Indischen opstand verafschuwen en in het binnenste van hunne ziel betreuren. Hij is veel te vroeg gekomen; de menschen zijn nog niet in staat,

eene geregelde wettige regering tot stand te brengen. Wie daar mede begint, dat hij de vijanden niet alleen vernietigt, maar hen langzaam, onder de vreeselijkste foltering en slagt, wie de vrouwen ontvoert en vermoordt, wie kinderen voor het aangezicht der ouders in stukken hakt, wie rooft en plundert — zulk een beest moet eerst door dwang tot mensch gevormd worden. Menschen, die alleen daarnaar streven, om door middel van omwentelingen een ruim veld voor hunne hartstogten te verkrijgen en hunne bezittingen te vermeederen, die, zij het dan in Europa of in Azie, door omkeeringen slechts hun eigen voordeel beoogen, zij zijn slavenszielen en geene vrije mannen. Slechts door berusting, door volharding, arbeid en zelfbeheersching, kan de vrijheid verworven worden. Met deze onsterfelijke wapenen in de hand heeft Groot-Brittannië zich tot zijne zoo dikwijls benijde en belasterde grootheid opgewerkt en met deze wapenen in de hand zullen de Angelsaksers hun Indisch rijk weder veroveren. Daaraan twifelen wij niet; zij zullen het reeds daarom weder veroveren, omdat zij moeten. Geld en menschen, al de stoffelijke en verstandelijke krachten moeten zij aanwenden, om hunne waardigheid van heerschers in Azie te herwinnen en voor langen tijd te behouden. De geheele magt der Europeesche Angelsaksers hangt aan Azie; het verlies aan land in het Oosten zoude ook andere verliezen na zich slepen. De talrijke vijanden van het nieuwe Carthago zouden alle hunne hoofden verheffen. De opstandelingen moeten met zware, vreeselijk treffende hand ten onder gebracht worden, de overwinnaars moeten de Hindoes en Muzelmannen op eene krachtige wijze hunne overmagt doen gevoelen.

LOGE DE VRIENDSCHAP.

Receptie in den eersten graad, Zaterdag den 14den November 1857 's avonds ten zeven ure.

Namens den R. M. J. HAGEMAN, J. o. z.
(729) Secretaris.

233^e Ned. Staatsloterij.

Loten in deze thans spelende loterij, zijn verkrijgbaar bij den ondergeteekende, tegen de bekende prijzen van

halve loten f 50.—
vijfde „ „ 20.—
tiende „ „ 10.—

Daar de berichten van de trekkingen der 1e en 5e klassen, waarin de hoogste prijzen, met de volgende mails worden verwacht, gelieven reflecterenden zich ten spoedigste aan te melden.

MARTENS & Co.

N. B. In deze beide klassen moet nog worden uitgeloot:

1 Prijs à f 100 000; 1 à f 50 000; 1 à f 25 000; 1 à f 10 000, benevens de mindere van f 65 — tot en met f 5000 —, ter somme van p. m. f 400,000 en eene premie à f 30,000. (741)

HOLLOWAY'S ZALF EN PILLEN.

WONDERBARE GENEZING VAN ZEERE BEENEN.

COENELIS DE W. te Samarang, leed gedurende acht-en-twintig jaren aan zeere beenen; somtijds zoo erg dat de pijn bijna onlijdelijk was, daar zij geheel met wonden en wild vleesch overdekt waren. Zijne vrienden hadden sedert lang de hoop opgegeven van hem het gebruik zijner ledematen te zien weder krijgen, daar hij in zulk een beklagenswaardigen toestand verkeerde en de doctoren zijne ziekte ongeneeslijk verklaarden. Hij had echter van verschillende zijden gehoord van de weldadige uitwerking in dergelijke gevallen door de HOLLOWAY'S ZALF EN PILLEN, te weeg gebragt en besloot daarmede insgelijks eene proeve te nemen. Na een gebruik van slechts weinige weken, gevoelde hij zich werkelijk beter en toen bij dit twee en eene halve maand had volgehouden, was hij geheel genezen, na 23 jaren lang kreupel te zijn geweest.

Verkrijgbaar à Contant bij E. FUHRI & Co, te Soerabaya, tot ondervolgende prijzen: (711)

DOOZEN PILLEN van f 1.— f 3.— en f 5.—
POTTEN ZALF „ „ 1.— „ 3.— „ „ 5.—

POEDER

TEGEN

INSECTEN.

Dit, in het gebergte van Ararat gevonden bloemzaad is een onfeilbaar middel tegen wandluizen, vlooijsen, motten, luizen en alle andere schadelijke insecten.

Men legt het in de spleten of scheuren der muren, in de voegen tusschen vloerplanken, beschotten, ledikanten, kasten, dozen, kisten etc; strooit het op alle soorten van kleedingstukken; of wrijft het, met eenig water gemengd, op de harige huid van honden of runderen ter verdelgung van alle soorten van ongedierte.

Als voorbehoedmiddel tegen mijten en wormen is het van groot nut in de volières, menageriën, broeikasten, korenmolens, suikerraffinaderiën etc; en aan boord van schepen, vooral van kustvaarders, is het onmisbaar.

Indien de ruimte waar het poeder moet worden aangewend te beperkt is om het er te kunnen instrooijen, kan men het er ook door een pennetje inblazen. Met wijngest vermengd is het een goed middel om wonden te betten.

Alle soorten van wollen weefsels worden door dit poeder beveiligd tegen de vernielzucht der motten; en daar waar dit insect zijne verwoestingswerk reeds heeft aangevangen is eene laag van dit poeder genoeg om het geheel te verdrijven.

Ook bij bloemen en planten heeft dit krachtig werkend middel eene heilzame uitwerking.

PRIJS per doosje f 3.—

Verkrijgbaar bij

(735)

E. FUHRI & CO.

SOERABAYA, den 9den November 1857.

In den avond van den 3 dezer is van de helling van het nieuwe marine-établissement alhier te water gelaten de ineengezette romp van het ijzeren oorlogs- stoomschip *Madura*, en in den nacht van den 6den op die helling gewonden de *Admiraal van Kingsbergen*, stoomschip van dezelfde soort, ter voorziening van den bodem.

BATAVIA. — Dezer dagen vond alhier een zeer brutale diefstal plaats. De stuurman van de Nederlandsche bark *Aldebaran*, gezagvoerder Meyboom, wadde in eene prauw, aan de orler van de alhier canterende firma M. W. & Co. eene partij van 260 stuks hammen af, doch schreef bij vergissing op het volgbriefje 160 stuks. Aan den boom werden deze hammen in de prauw nageteld en het getal op 225 bevonden en werkelijk ontving dan ook de

firma M. W. Co. omstreeks een dertigtal stuks. te kort. De gezagvoerder Meyboom, hierop opmerkzaam gemaakt, vervoege zich dadelijk tot de politie en weldra bevonden zich de djoeragan en zijne matrozen in verzekerde bewaring. Naar wij vernemen rust op hen groote verdenking, te meer daar de antwoorden van de djoeragan zijne schuldbeuustheid vrij duidelijk aantoonen.

(Jav. Bode.)

BATAVIA. In den namiddag den 17den October is de kaneelschilloots te *Tjimahong*, district *Kollelet*, door het inslaan van den bliksem geheel afgebrand. Behalve eenige gereedschappen en de boeken van den mantrie, zijn circa 5200 Amst' ponden kaneel uit den oogst van dit jaar, eene prooi der vlammen geworden.

AMBOINA. Het weder was gedurende de maand September, met uitzondering van slechts enkele dagen, aanhoudend droog.

Volgens berigt van den assistent-resident van *Hila* en *Laricks*, hadden onder de bevolking van de negorij *Assilolloc*, eenige ongeregelheden plaats gehad, die evenwel van geene ernstige gevolgen waren geweest.

BANDA. In den namiddag van den 11den Augustus, omstreeks 3½ ure, deed zich in de rigting van het zuiden naar het noorden eene ligte en korte aardbeving gevoelen.

De oogst der notenmuskat heeft over de maanden Augustus en September in de onderscheidene perken bedragen: 26,884,550 nottenpitten, uitmakende omstreeks 214,672 ponden noten en 53,668 ponden foelie.

De in het laatst van Augustus 1854 van den directeur der kultures ter voortplanting in deze residentie ontvangen pitten van de hura crepitans, zijn voor een groot gedeelte op de onderscheidene specerijperken, waar ze ter zaaijing waren uitgereikt, geslaagd.

In sommige perken waren reeds boompjes aanwezig van 6 tot 9 voet hoogte; van enkele dezelfde werd het sap en den bast reeds gebezigt tot het bereiden van geneesmiddelen voor leprozen.

In de weergesteldheid kwam gedurende de maand September eene gunstige verandering. Dezelve was fraai en en niet zoo drukkend heet als in Augustus. In de laatste dagen van September viel van tijd tot tijd regen.

TIMOR. Gedurende de maanden Augustus en September was het weder hier drukkend warm.

Volgens berigt van den civielen gezaghebber der *Solor*-eilanden, hadden zich op den 18den Augustus te *Gelenting* (noordkust van *Flores*) 80 zeeroover-korra-korra's vertoond en van daar een huisgezin, bestaande uit vier personen, weggevoerd. De bevolking van *Gelenting* had de vlugt genomen.

Den 16den September was te *Larantoea* eene van licht-brandbare stoffen tezamen gestelde woning, benevens eenige daarin geborgen handelsgoederen, verbrand.

CELEBES EN ONDERHOORIGHEDEN. — Op Saleijer heerschte gedurende drie maanden eene groote droogte waardoor niets met vrucht kon geplant worden en de prijzen der levensmiddelen zeer gestegen waren.

— Ineene ons dezer dagen in handen gekomen inteekeulijst ten voordeele van de Idioteenschol en het ontworpen gesticht voor minderjarige Idioten te 's Gravenhage, komt het volgende der opmerking waardig voor.

Het is onzen tijd eigen, om de ellende der maatschappij, vroeger in den achterhoek weggeschoven, aan het licht te brengen en te herstellen, zoo veel dit eener volhardende en opofferende liefde mogelijk is: — blinden en doofstommen, verwaarloosden en krankzinnigen, boetvaardige vrouwen en gevangenen; — maar nu eindelijk ook idioten worden genoemd, vraagt menig een: „Wat zijn dezen?“

Dit bezwaar eener geheele onbekendheid voorziende, hebben Bestuurders der idiotenschol eerst deze inrigting tot stand gebragt, zonder van iemand hulp te vragen, buiten die, welke de edelmoedigheid onzer Koningin hun had toegedacht. Maar nu ook kwamen van alle kanten aanvragen; en het blijkt, dat de eerste globale berekening nog beneden de waarheid is: „Er moeten 3000 minderjarige idioten in ons land zijn, dus veel meer dan doofstommen of blinden.“

Idiot wordt in den ruimsten zin genoemd: „Ieder kind, dat door den afwijkenden toestand zijner verstandelijke vermogens, niet voor eene gewone ontwikkeling vatbaar is.“ Op den hoogsten trap staan de *achterlijke* kinderen, die gewoonlijk de algemeene school verlaten, gelijk zij daarop gekomen zijn, om dan met eenigen werktuigen arheid kommerlijk hun brood te verdienen; of in hoogere standen eene werkeloze en zwijgende figuur te maken. Op den tweeden de *simpelen* of onnoozelen, gelijk er in iedere plaats tot spot omzwerven. Nog lager staan de eigenlijke *idioten* of dwaalzinnigen, aan wankelen gang en zwervenden blik kenbaar, en die tot beneden het dierlijke in stomtheid en onvatbaarheid afdalen. Eindelijk vormen den tegenovergestelden pool de *natuurlijk krankzinnigen*, bij het opwassen dikwijls ondermijnd en afgebroken door de zoo treurige vallende ziekte.

Zou men niet zoo groote ellende, die het redelijke in den mensch aantast en vernietigt, voor onherstelbaar houden? — Wel nu, sedert twintig jaren is het geheim ontdekt, om door een geheel zinnelijk en persoonlijk onderrigt, gepaard met eene gepaste geneeskundige behandeling ook den idioot of te genezen, of ten minste op te voeden. en de voorbeelden zijn in Engeland en elders bekend, dat soms eene moeder haar eigen kind, voor één of meer jaren opgenomen, onder een twintigtal leerlingen niet meer vinden kon!

Ook op onze inrigting, die eerst sedert twee jaren en alléén als dagschool werkt, kan men u vroeger krankzinnigen toonen, die nu geregeld werken; onnoozelen, die men half gekleed op den vloer eener hut vond, en die nu hare handwerken niet alleen, maar ook het godsdienstig onderwijs verstaan; idioten, die beginnen te lezen en schrijven. En is de verbetering niet bij allen zoo groot, allen gevoelen er zich regt welvarend en gelukkig. Op deze school arbeiden tien onderwijzers aan vijftig kinderen. Elf van dezen zijn vreemden, uit aller oorden van het vaderland, zelfs uit Ned. Oost-Indië; en dagelijks nemen de

aanvragen toe. Daarom heeft nu eindelijk het Bestuur geheel Nederland opgeroepen, tot de oprigting van een gesticht, waar de „genezing door opvoeding,“ in haren ruimsten omvang, van de eerste kinderjaren af, kan worden in werking gebragt. En die roepstem vond gehoor. Reeds is bijna f 26,000 bijeen gebragt, waarvan nog geen ¼ renteloos voorschot, het overige giften. Daarvoor is een zeer ruim pand in het midden der stad aangekocht. Dit wordt nu, onder goedkeuring van Z. M. den Koning, tot een Geneskundig gesticht verbouwd. Ook de inwonende Directeur, Dr. J. Dankerlaot, is reeds benoemd; en vóór of in het begin van 't jaar 1858 kan alles gereed zijn. De kinderen zullen dan kunnen worden opgenomen in twee klassen, (denkelijk à f 800 en f 600 's jaars), gelijk zij nu reeds, naar dien maatstaf, elk in zijnen stand worden uitbesteed.

Maar nog eens gaat onze roepstem om hulp uit, om het bijna voltooide werk geheel tot stand te brengen. Voor afbouw, ameublement en eerste huishouding ontbreekt ons nog f 8,000 à f 10,000. Daartoe worden gevraagd: renteloze voorschotten van minstens f 250, en giften tot allerlei bedrag. Een voorschot van f 500 of gift van f 200 geeft den titel en de regten van Medestichter, eene gift van f 100 die van Donateur. Wij bouwen echter bij deze laatste inzameling, — waarna het Gesticht zich zelf moet onderhouden — vooral op het Oud Vaderlandsche spreekwoord, dat vele handen het werk licht maken. Niemand houde dus ook de kleinste gift terug. Het zij een blijken van erkentelijkheid voor de uitnemende geestvermogens, ons en den onzen door Gods goedheid geschonken, en waarin deze arme kinderen misdeeld zijn.

C. E. van Koetsveld, *pres.*

H. J. van der Heim, *secr.*

W. T. Gevers Deynoot, *thes.*

Dr. J. Brouwer Stark.

H. van den Heuvel.

's GRAVENHAGE,

1 Augustus 1857

Naar wij vernemen, heeft het gouvernement van dezelfde belangstelling in deze zoo nuttige inrigting doen blijken, door eens aanbeveling aan de hoofden van gewestelijk bestuur, om te trachten hare voltooiing te bevorderen.

De prospectus en het reglement van deze inrigting zijn ter inzage verkrijgbaar bij de gemagtigten van het bestuur, da heersu J. J. Scheuer en G. J. C. Kolff.

(Jav. Cour.)

NEDERLAND.

— Eene der laatste afleveringen van de „*Revue des Deux Mondes*“ bevat het slot der studie van Alphonse Esquiros over ons vaderland. In dat hoofdstuk bespreekt de schrijver ook de kwestie der slavernij. Na zich ongunstig over „dien kanker onzer West-Indische bezittingen“ te hebben uitgelaten, maakt hij melding van het werk van den heer van Hoëvell: „*Slaven en Vrijen*“, waarvan hij een analyse geeft, terwijl hij den schrijver zoowel als zijn werk hoog lof toekent. Dat werk, zegt Esquiros, heeft voor de afschaffing der slavernij meer gedaan dan alle philosophische redeneringen: het heeft de harten gewonnen. De publieke geest der Hollanders is tegen de slavernij, slechts enkele voorstanders van materiele belangen wenschen de afschaffing uit te stellen.“

Dank zij het artikel van den bekwaamen Franschen schrijver zal men thans ook in het buitenland een beter inzicht in den volkgeest der Nederlanders krijgen en de pogingen der voorstanders van de afschaffing der slavernij op prijs leeren stellen.

— Wij lezen het volgende in het tijdschrift, uitgegeven van wege de Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij:

„Onlangs werd in het tijdschrift *l'Espérance* gelezer, dat een adres, betreffende de afschaffing der slavernij, door de Protestantsche Christenen van Frankrijk, aan hunne broeders in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika gerigt, afgezonden is geworden, nadat het ondergeteekend was door de leeraren, onderlingen en diakenen van 393 der 452 Gereformeerde gemeenten, 152 der 216 gemeenten van de Augsburgsche geloofsbelijdenis, 34 der 70 of 86 vrije (indépendantes) gemeenten. De gezamenlijke onderteekeningen bedroegen ongeveer een getal van 5700. Droeve voorwaar is het te moeten opmerken, dat in Nederland op verre na geene gelijke blijken van belangstelling in de zaak der emancipatie worden gegeven; nog treuriger is het te moeten erkennen, dat Nederland tot dus verre geen regt heeft, om anderen te dier zake te vermanen.“

— De maatregel door het gouvernement genomen, om aan officieren bij het Nederlandsche leger gelegenheid te geven gedurende eenige jaren bij het Indische leger te dienen, schijnt niet de verwachte uitkomst op te leveren. Het getal van 40 eerste en 6 tweede luitenants, dat de regering daartoe verlangde, is op verre na nog niet bereikt. Men wil thans weten, dat de voorwaard voor heeren officieren verbeterd zullen worden: In plaats van vijf jaren, zou de dienstdadigheid in Indië gebragt worden op vier, terwijl de kosten van uitrusting, thans op f 1500 geschat, tot f 2000 zouden verhoogd worden.

— Den 22 Julij, des avonds, werd te Harlingen gearresteerd zekere kolkapitein M., gezagvoerder van het dezer dagen aldaar binnengekomen kofschip *Henriette*, beschuldigd van in het laatst des vorigen jaars op de terugreis van Galatz, in de Middellandzche zee zijn stuurman met hulp der matrozen over boord te hebben geworpen. Deze beschuldiging geschiedt ingevolge de verklaring van den scheepjongen, die zich toen aan boord bevond, en die aan de bevoegde autoriteit medegedeeld heeft, dat gemelde stuurman zich nog aan de klampen van het schip vasthield, maar dat men door schoppen tegen zijne handen den verniste genoodzaakt heeft zich los te laten, zoodat deze daarop eene prooi der golven werd. De politie meende de geheele bemanning te arresteren, doch de equipage bleek sedert het vorige jaar verwisseld te zijn, en er was een andere Sleeswijk-Holsteinsche scheepjongen aan boord. Thans verneamt men dat deze gezagvoerder, onder geleide van twee gerechtsdienaren uit Harlingen te Amsterdam is aangekomen en terstond naar het cellulaire huis van arrest

en justitie overgebracht. De geheele equipage zou tot het volvoeren van deze gruwelhand hebben medegewerkt. De schep-jongens heeft, alleen uit vrees, dat hem bij weigering hetzelfde lot beechoren was, aan de misdadig deelde nemen, en, onlanks dan eed van geheimhouding, weken men hem had doen zweren, het ijs ngwekkende voorva aan de justitie oopenbaard, zoodra zich daartoe de geschikte gelegenheid voordeed.

De ongelukkige stuurman was een Fries van geboorte. Daar de gezagvoerder en de schepelingen der *Henriette* voor de reis te Amsterdam zijn aangemonsterd, zoo zal deze trouwige, doch belangrijke zaak bij de Arrond-Regtbank aldaar behandeld worden.

ENGELAND.

Den 28sten Augustus is de parlementsitting namens de koningin door eene commissie gesloten. Daarbij is door den lord-kanselier de volgende aanspraak voorgelezen:

„MY LORDS EN HEEREN!

„Hare Majesteit heeft ons gelast u te ontheffen van de verplichting om langer in het parlement vereenigd te zijn, en u tevens Harer Majesteits hartelijken dank te betuigen voor den ijver en de nauwgezetheid, waarmee rij uwe belangrijke pligten hebt vervuld gedurende deze zitting, welke hoewel korter van duur dan gewoonlijk, ongemeen veel werkzaamheden heeft opgeleverd.

„Hare Majesteit beveelt ons u te betuigen, dat zij met blijdschap in den tegenwoordigen toestand van Europa grond ziet om op het behoud van den vrede staat te maken. De schikkingen, strekkende tot volkomene uitvoering der bepalingen van het Parijsche vredesverdrag, heeft men om onderscheidene redenen nog niet geheel kunnen tot stand brengen; doch Hare Majesteit vertrouwt dat door de ernstige bemoeijingen der mogendheden, welke dat verdrag onderteekent hebben, al wat daaraan nog ontbreekt zal gedaan worden in overeenstemming met die bepaling, en zij verwacht eenen voldoende uitslag van die bemoeijingen.

„Verder heeft Hare Majesteit ons opgedragen ter uwer kennis te brengen, dat de uitgebreide opstand, die onder de inlandsche troepen van het Bengaalsch leger is uitgebarsten, gevolgd door bedenkelijke onlusten in vele gedeelten van Harer Majesteits gebied in genoemd presidentchap, door Hare Majesteit met bijzondere deelneming en bezorgheid is vernomen, en dat de aan verscheiden van Harer Majesteits onderdanen in Indië gepleegde gruwelen en de hun welervaren rumpen Harer Majesteits gemoed met innige smart hebben vervuld, terwijl de wijze waarop menig burgerlijk en militair gezaghebber zich daar te lande onterbagevrijke omstandigheden en groote gevaren gedragen heeft, levendige bewondering bij Hare Majesteit heeft verwekt. Wij hebben van Hare Majesteit in last, u de verzekering over te brengen, dat zij geene maatregelen zal verzuimen, welke zouden kunnen dienen om die onlusten van zoo bedenkelijken aard te dempen; en Hare Majesteit koestert het vertrouwen, dat met den zegen der Voorzienigheid de krachtige hulpmiddelen, welke ter harer beschikking gesteld zijn, haar in staat zullen stellen om het boogdoel te bereiken.

„MINE HEEREN LEDEN VAN HET HUIS DER GEFENTEN!

„Hare Majesteit heeft ons opgedragen u voor de gedene, welke zij zoo onbekrompen voor de behoeften der staatsdienst van het loopende jaar bewilligd hebt, haren dank te betuigen, alsmede voor de verklaring van uwe bereidwilligheid om aan Hare Majesteit alle ondersteuning en bijstand te verlenen bij het herstellen der orde en rust in Indië. Met dankbaarheid gelinkt Hare Majesteit dat zij haar hebt in staat gesteld om Engeland's aandeel in de aan Denemarken voor den afkoop van den Sondtol verschuldigde geldsom te betalen zonder verzwareing van den last der staatskas.

„MY LORDS EN HEEREN!

„Hare Majesteit heeft ons opgedragen u hare hartelijke erkentelijkheid te betuigen voor de geldsom, welke door u ten behoeve van hare beminde dochter, de Koninklijke Prinses, ter gelegenheid van derzelver huwelijk met Z. K. H. Prins Frederik Wilhelm van Pruisen bewilligd is.

„Hare Majesteit heeft ons bevoelen te verklaren, dat zij met groot genoegen heeft gezien dat zij in deze zitting, natiëgenstande den korten duur daarvan, verscheiden wetten van groot gewicht hebt kunnen afleeren, waarvan Hare Majesteit bereidvaardig hare bekrachtiging heeft geconkeerd. De wetten tot invoering eener betere rechtsbedeeling op het punt der uiterste-wil afschikkingen in Engeland en Ierland maken een eind aan misraken, waarover sedert vele jaren talrijke klachten zijn aangeheven. De wet tot wijziging der bestaande bepalingen op het stuk van echtscheiding en geschillen tusschen ehtelieden strekt tot wegneming van verkeerdheden, die zich sedert lang hebben doen gevoelen.

Na opnoeming van eenige wetten van minder gewicht, welke in deze parlementsitting tot stand gekomen zijn, besloot de aanspraak met de gewone inroeping van Gods zegen over Eneland.

— Blijkens den laatst bekend gemakten staat der bank van Engeland is de circulatie der biljetten sedert de vorige opname met 15.141.5 £ en de voorraad van haar muntmateriaal met 23.814 £ verminderd.

— Men heeft hier particuliere berichten uit Weenen ontvangen, welke melden, dat de speciebetaling met Jan 1858 hervat zal worden en dat men tot dit einde 2 à 3 millioen £ benodigt heeft. Om tot dat doel te geraken zoude men eene geldleening willen aanvragen, en zijn reeds pogingen aangewend om die aan de Londonsche bank te sluiten.

— A hier is de officiële bevestiging ontvangen van den doot der Afrikaansche reizigers, Dr. Vogel en den Heer Maguire. Kerstgenemede is op last van den Sultan te Wara hoofdstad van Watai, onthoofd; de ander werd vermoord door eene bende Tuaricks niet ver van Kuka; alvorens te bezwijken had zij verscheiden zijner aanvallers geveeld. Ten

gevolge van deze bedroevende gebeurtenis is men van oordeel, dat geen winstgevende handel van uit Tunis of Tripoli over de woestijn met centraal Afrika kan worden gedreven en dat de eenige weg zal zijn langs de rivieren Nijl, Niger en Zambeza.

— Hier te lande worden bij voortduring aanvragen uit Mexico ontangen om kapitalen te beleggen in de katoencultuur aldaar. Het lijdt geen twijfel, dat de aanplanting zoude gelukken, doch de *Times* waarschuwt de Engelsche kapitalisten voor den verwarden toestand der republiek, welke eene kapitaalbelegging in Mexico zeer bedenkelijk doet achten.

— Gisteren zijn de kapitein en twee stuurlieden van het schip *Marthe Jane*, die een der matrozen gedurende de reis van West-Indië naar Liverpool zoodanig hebben gemarteld, dat hij aan de gevolgen overleed, ter dood veroordeeld.

— Men spreekt van een aanzienlijk famillissement in den graanhandel te Liverpool; een van de leden der firma moet zich uit de voeten hebben gemaakt.

— De *Court Journal* geeft de volgende lezing van een grappig voorval te Batien.

Het eenigste nieuws dat wij deze week van Batien ontvingen betrof een ongeluk de prinses Tolstoj overkomen, dat echter gelukkig geene ernstige gevolgen heeft gehad. — De prinses kon niet verdragen dat er gerookt werd, hetgene dan ook om harent wille werd nagelaten wanneer zij in het gezelschap was. — Een van de badgasten, die veel werk maakte van de conversatie van mevr. de prinses was bezig eene sigaar te rooken toen de dame de zaal binnen kwam en op hem toetrad om met hem te spreken. Verlegen wat met zijne sigaar te doen, die hij dadelijk op het gezigt der prinses reeds had achter den rug gehouden, kijkt hij naar alle kanten rond, en geen open venster in zijne nabijheid ziende, laat hij de sigaar achter zich nedervallen juist op den oogenblik dat hij met de dame ging op en neder wandelen.

Ik dacht waarlijk, vicomte, zeide de prinses met eenen vriendelijken glimlach, „dat gij daar bezig waart het contract te verbreken en dat ik u rookende vond.

Maar Prinses! antwoordde hij met de hand op het hart, hoogt sentimenteel „hoe zou ik mij aan zoo iets schuldig maken nadat ons gezegd was dat die gewoonte u onaangenaam en hinderlijk was.”

De prinses, overtuigd van de opregtheid en waarheidlievendheid van haren besten danser, glimlacht tevreden en doet nog een paar schreden vooruit, toen plotseling de dichter Méry op haar toevliegt en haar in zijne armen klemt. — Op denzelfden oogenblik leet de Prins de Kniefier aan hare voeten geknield en tracht hare knieën te omhelzen en, nog voor de Prinses vragen of gissen kon welke de reden mogt zijn van zulke overdreven hartstogtelijke bewijzen van genegenheid, stond zij midden in eene heldere vlam die slechts door Méry's innige omhelzing verhindert werd tot hare gelant en boezem op te stijgen. — Van alle zijden omringd door het gezelschap van badgasten, die om strijd haar de brandende lappen van het lijf scheurden was het gevaar spoedig geweken en stond de doorluchtige dame rust en ongeleerd in hare *jupon d'acier*, de ruk van hare japon was alleen het slagtoffer van het vuur geworden, terwijl de vlammen door de *jupon d'acier* waren gestuit even als de vijand door de muren der vesting wordt verhindert binnen te dringen. De ongelukkige oorzaak van dit gelukkig afzweven onheil ontvongte nog denzelfden avond de stad die het tooneel was geweest van zijnen onwillekeurigen moord d'gen aanslag en den volgen den avond reed aan het souper droeg Herr Jevaertz eenige droeggeven voor tot lof van de zoo lang reeds gelasterde *jupon d'acier* die bewezen had voor dames eene uitmuntende braudkus te zijn.

FRANKRIJK.

— Een artikel van het dagblad *le Pays*, hoewel de buitengewone gisting in Perzie, ten gevolge der gebeurtenissen in Bengalen, buvertigende, bevat zeer geruststellende berichten omtrent de gezintheit van het gouvernement. De regering zoude nemeijk alles aanwenden, om de pogingen van eenige dwepende Mohamedanen, die aan gene zijde van den Indus zich tegen de Engelsche opperheerschappij verzetten, te bezingen en zoude zich oprechtelijk met de uitvoering van het vredesverdrag bezig houden. Daarom ook zoude tusschen het hof van Teheran en den Engelschen gezant Murray, die om redenen van gezondheid weldra een verlof denkt te nemen, de beste verstandhouding heerschen. Echter zal de Heer Murray zijn post niet verlaten, alvorens de ontruiming van Herat door de Perzen zal hebben plaats gehad. Die ontruiming zou weldra geschieden; het had nog niet kunnen plaats hebben wegens den oorlog, welke de hoofdstammen van Afghanistan sedert zes maanden onderling voeren; zij beweerden thans aln, aanspraak te hebben op het bezit dezer gewichtige stad.

— Naar men vernemt heeft de Koningin van Madagascor op nieuw Europeanen doen mishandelen. Dit heeft ten gevolge gehad, dat de autoriteiten op de eilanden Bourbon en Mauritius hare regeringen hebben verzocht om bescherming voor hare landgenooten.

— Nopens de laatste onregeligheden in Tunis deelen de dagbladen nog onderstaande bijzonderheden mede: Een Jood bevond zich in den winkel van een Maur en onderhandelde over een voorwerp, dat hem te duur toescheen. Daar hij op de waarsmaande schuld de Maur hem, naar de gewoonte der Muzelmannen, voor: hond, zoon van een hond! De Jood was dwaas genoeg om daarop te antwoorden: vervloekt zij uwe wet! Meer was niet nodig om het gepeupel op de been te brengen en weltra was de Jood een lijk. Van kunnen kunt echter werden de Mauren door eenige ongetuigen aangevallen, hetgeen een gevecht ten gevolge had, waardoor drie menchen het leven verloren. Een Jood, die in den winkel van een Maurschen barbiër de vlugt genomen had, werd door dezen met een scheermes de hals afgesneden. Men wil, dat drie winkels geplunderd zijn en dat eene poging tot roof op de beurs beproefd is, waar ongeveer 60 Joden en Christenen min of meer mishandeld en gewond zijn. Het bevestigt zich, dat de Fransche en

Engelsche consuls krachtig tusschen beiden zijn gekomen.

— Ten gevolge van de jongste vervolgingen te Tania heeft de vice-admiraal Trehouart twee oorlogschepen van het eskader der Middellandsche Zee naar de Tunesische wateren gezonden. Aanvankelijk zou het geheele eskader derwaarts vertrekken, doch men heeft daarvan afgezien; het oefenings eskader kruist thans in de Corsikaansche wateren.

— Men schrijft uit Napels van 16 Augustus: De Vesuvius, waarvan de uitbarsting vertraagd was, is gisteren eensklaps met meer kracht en brederen stroom begonnen te spuwen; de uitbarstingen herhalen zich meer en meer, en de lava, aan den voet van den Atrio del Cavallo, eene diepe kloof, bedwongen, schijnt thans eene nieuwe kracht te verkrijgen. De beroemde hoogleeraar Palmieri, opvolger van Melloni, voor wien Arago zoo groote achting betoonde, directeur van het Observatorium Vesuviano, bestijgt driemaal 's weeks den berg tot bij den krater, om de uitbarstingen van nabij te beschouwen, en maakt aantekeningen, welke den grondslag zullen uitmaken van een later verlag aan de geleerden en aan de verschillende academiën van wetenschap.

— De krijgswaad te Parijs heeft dezer dagen een vreemd geval van desertie te vonnissen gehad. — Een soldaat van het 50^e regiment linie troepen door de Russen krijgsgevangen gemaakt, trouwde te Odessa. — Hij liet zich stilzittend rapporteren als geneueveld, en, na het sluiten der vrede keerde hij met zijne vrouw naar Frankrijk terug, waar hij zich te Mont-marte vestigde. — Hij werd echter verraden en terestgesteld wegen de beschuldiging van desertie. De Heer Mr. Oudet, die den beklagde voor het hof zou verdedigen, haalde het volgende geval aan ter verdediging van zijnen cliënt: — Een detachement van de afdeeling Davoust lag in bezetting op het eiland Ruzen. Plotseling komt er een order om onverwijld het eiland te verlaten, en werden de troepen met zulk eene overhaasting ingescherpt dat een van de schildwachten geheel werd vergeten. Na drie uren achtereen op zijn post te hebben gestaan ging hij naar de hoofdwacht ten einde de redenen te vernemen waarom hij niet werd afgeleest: hij vond de hoofdwacht geheel ledig en was wanhopend toen hij hoorde wat er geschied was. „Ik ben een verloren man, want ik zal als deserteur worden te boek gesteld,” riep hij uit. Een handwerksman die medelijden met hem had, nam hem in huis en gaf hem na eenige maanden zijne dochtortot vrouw.

Vijf jaren daarna kwam er een zeil in zigt en weldra onderscheidde men de Fransche uniform op het dek van het vaartug. — De angst vloog onzen vergeten schildwacht om het hart toen hem een denkbeeld in het hoofd kwam dat hij dadelijk uit voerde. — Hij ijde naar huis, trok haastig zijne uniform aan en plantste zich met het geweer op schouder op de plek waar de Francken moesten aan wal komen.

„Werda!” riep hij met donderende stem.

„Werda voor u,” was het antwoord, „wie zijt gij?”

„Ik sta hier op schildwacht.

„Zoo! en hebt gij hier reeds lang gestaan?” was het spottend antwoord.

„Reeds vijf jaren.”

Dit werd aan Davoust gerapporteerd die er hartelijk om lachte en den onwillekeurigen deserteur zijn ontslag uit de dienst gaf.

Het gerechtshof zond de man zonder straf naar zijn regiment terug om zijnen tijd uit te dienen.

— De *Patrie* meldt, dat de commissie, benoemd om het vraagstuk van de transportatie van misdadigers naar Nieuw-Caledonië te onderzoeken, hare werkzaamheden ten einde gebracht heeft. Men verzekert, dat de Keizer bij zijne terugkomst te Parijs dien-overeenkomstig een besluit zal nemen. Alle leden der commissie zijn het, naar men zegt, eens geweest, om Nieuw-Caledonië aan te wijzen als de geschikteste plaats voor onze penitentiaire etablissementen. Nopens dit onderwerp is onlangs te Parijs het volgende werk uitgekomen:

De la Transportation et de la Colonisation pénitentiaire, par M. C. O. BARBAROUX, conseiller d'état, 1 vol. in 80.

De schrijver wil de verplaatsing van gevangenen buiten Europa op grotere schaal toegepast hebben, en besrijft de bedenkingen, welke daartegen teken mule geopperd zijn. Hij echter wil voor Frankrijk het eiland Madagascor tot eene penitentiaire kolonie hebben aangewezen, en roept bij die gelegenheid de oude rechten in, welke Frankrijk op dat eiland kan doen gelden; hij meent, dat het luttelgestel, de vijandige houding der bewoners enz. geene afdoende bezwaren tegen zoodanige vestiging opleveren, en hij bevestigt hier het staatkundig, zoowel als het louter wetgevend gebied.

— Onlangs heeft het onweder in België een proces opgelost. Twee rijke boeren van Chaineux, bij Verriers, betwisten elkander het bezit van eenen eik, staande tusschen hunne eigendommen. Nadat deze zaak reeds eenigen tijd bij de advokaten in onderhandeling was genomen, heeft nu de bliksem den boom in tweeën gesplitst, zoodat de eene helft op het eene veld en de overige helft op het andere veld is gevallen. De beide boeren hebben met dit onpartijdig scheidsrecht genoegen genomen.

DUITSCHLAND.

— Volgens eene statistieke opgave, zijn in het vorige jaar op de gezamenlijke Deutsche spoorwegen, ruim 40 millioen personen vervoerd, eene hoeveelheid, die de talrijkheid der bevolking in aanmerking genomen, niet groot kan genoemd worden. Daarentegen was het transport van vrachtgoederen naar evenredigheid veel aanzienlijker en blijft dit nog steeds toenemen. Dit zal weldra in eene nog veel grooter mate het geval zijn, door de directe verbinding, waarin de havens der Noord- en Oostzee alnu met Triëst gebragt worden, ten gevolge der voltooiing van de Laibacher linie. De plegtige opening van dien spoorweg zal den 27 dezer plaats hebben, in tegenwoordigheid des krizers. Voor het handelsverkeer wordt die weg zoo gewigtig geacht, dat te dezer gelegenheid eene medaille zal gelagen worden. Niet minder voordeel zal het handelsverkeer trekken uit de thans aangelegd wordende Beijersche-Oostenrijksche spoorweg-linien, door welke het westelijke gedeelte van Europa mede met Triëst

en de Levant in regtstreeksche communicatie sal komen.

— Eene mededeeling uit Breslau van 13 dezer meldt, dat de stad Rojanowo door een brand geëistert is, ten gevolge waarvan niet minder dan 2000 menschen van huisvesting beroofd werden.

De Breslauer Z. bevat eenige bijzonderheden omtrent dien vreeselijken brand. Daaruit blijkt, dat het aantal slagtoffers bij deze ramp aanzienlijker is geweest, dan men aanvankelijk gevreesd had. Tot 13 Aug. had men reeds 15 à 17 lijen uit de puinhoopen voor den dag gebragt en er werden nog meer dan 20 personen vermist. Een aantal vrouwen en kinderen waren nog levend uit de onderaardsche toevlugsplaatsen, waaring zij zich begeven hadden, gered. Niet zoo gelukkig was eene der welgesteldste families, die van den heer Kübsch, die met zijne vrouw en dochter in hunne woning gestikt gevonden werd, terwijl Kùbsch nog een zwaren geldbundel krampachtig in de hand hield Van de geheele stad stonden den 13den Aug. nog 4 huizen overeind en in de voorstad ongeveer 32 à 35, terwijl al de overige met de kerken en andere openbare gebouwen slechts rookende puinhoopen zijn. De vreeselijk bezochte bewoners moeten grootendeels den nacht in de open lucht doorbrengen.

— Dezer dagen heeft zich de generaal-majoor G. v. Degenfeld, een der meest gaziene en beminde officieren bij het Oostenr. leger, door een pistoolschot van het leven beroofd. De oorzaak van deze wanhopige daad was een ongelukkige liefde, ofschoon de heer v. Degenfeld reeds den ouderdom van 50 jaren had bereikt.

— In den voormiddag van 8 dezer, barstte te Dantzig een brand uit, waardoor ongeveer dertig gebouwen in de asch zijn gelegd. De hitte was zoo groot dat het gras op den ruim duizend schreden verwijderden wal, in de richting van den wind, in brand geraakte en slechts met moeite gebluscht kon worden. Men zegt, dat het ongeluk ontstaan is in de werkplaats van een timmerman, waar men teer kookte. Menschen zijn bij dit ongeluk niet omgekomen.

— In den voormiddag van 13 dezer is het laboratorium van de burgerwacht te Hamburg, dat zich op den wal in de nabijheid van de Dammpoort bevindt, in de lucht gevlogen. De beneden de stadgracht liggende kruidtoren is onbeschadigd gebleven. Als oorzaak van het ongeluk wordt gemeld, dat het kruid, hetwelk zich in het laboratorium bevond, door de zware zonnehitte ontvlamd is. Een arbeider is door de uitbarsting ernstig gekwetst. De vuurwerkmaker en zijn zoon, die zich in het gebouw bevonden, hebben geen letsel bekomen.

— Op een prijs, door koning Max. van Beijeren uitgeschreven, zijn 150 tooneelstukken, waaronder 100 treu-spelen, van Deutsche dichters ingekomen. De commissie ad hoc zal eerst de beste hieruit moeten kiezen en eerst na de opvoering op den hofschouwburg zal de prijs worden toegekend.

— Op het eiland Wollin, in het dorp Colzaw leeft een echte afstammeling van Martin Luther, genaamd Kossoets Marten Luther. — Het gemeente-bestuur van Stettin, na met de meeste nauwkeurigheid de echtheid van 's mans familie papieren te hebben onderzocht, heeft hem, uit achting voor zijnen grooten voorvader, het huis geschonken dat hij te Colzaw bewoont.

— Volgens eene statistische opgave van het aantal studenten in de theologie aan de gezamenlijke Duitsche hoogeschoolen in het afgeloopen jaar, bedroeg dit in het geheel 3290, en wel 2063 studenten in de Evangelische theologie op 16 faculteiten en 1227 in de katholieke theologie op 7 faculteiten.

— In de nabijheid van Bingen heeft een zwaar onweer, dat van eene wolkbreuk vergezeld ging, groote verwoesting in de wijnbergen aangerigt. Dit was bijzonder het geval in het naburige dorp Laubenheim, waar zelfs eenige menschen daarbij zijn omgekomen. De schade aan gebouwen en veldgewas wordt op 200,000 Thaler geschat.

— Bij Koblenz zal over de Moezel eene vaste spoorwegbrug worden aangelegd, waarmede reeds in de eerstvolgende dagen een aanvang zal worden gemaakt.

— In de nabijheid van Backnay in het koninkrijk Wurtemberg werd eenige dagen geleden eene vergadering van Protestantse pietisten gehouden, welke reeds eenige jaren het plan hebben opgevat, om in Palestina een rijk Gods te stichten. Het doel der bijeenkomst was om te beraadslagen over het ontwerp eener gemeenschappelijke kolonisatie in Jerusalem. Eene vroeger gekozen commissie bragt verslag uit over den haar opgedragen last: het ontwerpen van een plan tot landverhuizing. De commissie meende het ontwerp eener gemeenschappelijke landverhuizing in dit oogenblik niet te moeten aanraden; zij sloeg veel eer in het belang der nieuw op te rigten kerk voor, om eerst op gemeenschappelijke kosten eene deputatie naar Jerusalem te zenden, ten einde den staat van zaken aldaar nauwkeuriger op te nemen, en zoo deze aan het doel beantwoordde, dan stappen te doen voor de kolonisatie. De reiskosten der deputatie, op 10,000 guldens begroot, zouden door vrijwillige bijdragen bijeen worden gebragt. De talrijke vergadering keurde het voorstel goed. De benoeming der deputatie zal in eene nadere vergadering plaats hebben.

— Onze fabrikanten van beetwortelsuiker hebben zich tot het ministerie van koophandel gewend, met verzoek dat aan de gedreigde verhooging der belasting op die soort van suiker geen gevolg zal worden gegeven, of dat die verhooging althans zoo wel de koloniale als de beetwortelsuiker treffen zal.

— De toevloed van vreemdelingen is thans te Frankfort groot, zoo dat, de bezitters der hùtels eenige honderd kamers in burgerhuizen tot zeer hooge prijzen in huur hebben moeten nemen, om de gasten onder dak te brengen. Het is voornamelijk Rusland en Nederland, welke dit jaar de sterkste kontingenten leveren.

— Reeds sedert eenigen tijd las men in sommige bladen, dat de inwoners van Hanau, die aan den Baden-schen opstand van 1849 deel genomen hadden, thans, dus na verloop van acht jaren, voor de regtbank zouden worden gedagvaard. Dit bericht heeft zich thans, volgens de

Wester Zeitung, ten volle bevestigd, daar de sich in het land bevindende personen, alsmede de afwezigen, gezamenlijk ten bedrage van 26, die beschuldigd zijn aan de toenmalige gebeurtenissen deel te hebben genomen, gedagvaard zijn om den 24 September aanstaande voor de regtbank te Hanau te verschijnen, ten einde zich te verantwoorden wegens de beschuldiging van hoog verraad.

— Het ontwerp tot uitbreiding van Frankfort a/M. is thans aan het nauwkeurig onderzoek eener speciale commissie onderworpen. Die uitbreiding is inderdaad eene behoefte voor de bevolking geworden. Het spreekt van zelf dat, zoo daartoe besloten wordt, aan de ondernemers van nieuwe gebouwen op het nieuwe terrein bijzondere voordeelen zullen worden verleend. Onder anderen spreekt men er van, dat zij 20 of 30 jaren lang vrij zullen gesteld worden van grondbelasting en dat de bouwmaterialen die zij noodig hebben, vrij van regten kunnen worden ingevoerd.

ITALIË.

De gevolgen van de jongste beweging in dit land doen zich nog steeds gevoelen.

Ken democratisch dagblad van Genua, de *Italia del Popolo*, behelsde eene verklaring van Mazzini betreffende de onlangs daar ter stede voorgevallen onlusten. De befaamde volksman erkende dat die oproerige beweging het werk van zijnen aanhang was; maar hij ontkennde dat plundering der stad of omverwerping der constitutionnele regering van Piemont in zijn plan lag; zijn doel was, een oorlog voor Italië's onafhankelijkheid te doen uitbarsten en ook Piemont daarin te wikkelen, en hij had Genua als een punt van aanval gekozen, deels omdat onder de bevol-

king dier stad misnoegen tegen de hooge regering heerachte, maar vooral omdat aldaar in het arsenaal een groote voorraad wapentuig voorhanden was. Ten slotte verklaarde Mazzini, dat hij zijn doel nog te eeniger tijd hoopt te bereiken en dat hij eerder niet zal rusten.

Men weet dat de bende revolutionairen, die in de maand Mei jl. eene landing in Calabrië beproefd heeft, zich daartoe op zee had meester gemaakt van eene particuliere stoomboot, die onder Sardijnische vlag tuschen Genua en Tunis voer. Dat vaartuig is met de bemanring door het Napelsche gouvernement aangehouden en nog niet weder vrij gegeven, in weêrwil van herhaalde aansoeken van het Sardijnische gouvernement. Dit geschil is van zoo ernstigen aard geworden, dat het Turijnsche kabinet, naar verzekerd werd, dezer dagen dienstig geacht heeft eene nota uit te vaardigen, strekkende om de antre hoven van Europa met den stand der zaak bekend te maken.

Een ministeriëel blad van Londen, de *Morning Post*, deelde een bericht uit Parijs mede, volgens hetwelk aldrar elk oogenblik tijding verwacht werd van eene openlijke breuk tuschen Napels en Piemont.

Het Parijsche *Journal des Débats* echter verzeert dat er geen gevaar van eene diplomatieke breuk tuschen Napels en Piemont bestaat, daar de Napelsche nota, over welker inhoud het Sardijnische gouvernement zich had beklaagd, teruggenomen is. In die nota werd te kennen gegeven, dat de Sardijnische overheden, tijdens de jongste aanslagen der revolutionnaire partij in Italië, tot voorkoming en verijdeling daarvan niet al het mogelijke gedaan hadden.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Van
November 4	Nederl. Ind.	Ataif.	Sech A. b. Achm. Ba-Asin.	Samarang.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Naar
November 5	Nederlandsche	Jan van Schaffelaar.	L. G. Verbeek.	Nederland via Probolinggo.
"	"	Staatsraad v. d. Houven.	F. Heijmeriks.	Paseroean.
"	6	Antoinette.	J. M. de Winter.	Nederland.
"	Nederl. Ind.	Bintang Timoor.	Lebee Achmat.	Grissee.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Bestemming	Agenten
Amerikaansche	Helen Mar.	E. F. Low.	China.	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Willem de Zwijger.	Van Dries.	Nederland	" " " "
"	Aegidia Paulina.	T. Veltman	"	" " " "
"	Generaal de Steurs.	F. Fokkens.	"	" " " "
Engelsche	Nora Creina.	M. Burgogne.	Onbepaald.	" " " "
Zweedsche.	Equator.	A. Aander.	Zweden.	" " " "
Nederlandsche	Henriette.	Chevallier.	Molukkos.	Schimmelpenninck & Co.
"	Jacqueline en Elise.	B. Sikkens.	Nederland.	" " " "
Amerikaansche	Yankee Ranger.	Stokmann.	In reparatie.	Mathieu & Co.
Nederlandsche	Senior.	K. L. Swart.	Nederland.	Van Eck & Co.
"	Walcheren.	K. Hoek.	"	" " " "

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; het stoomschip Suriname, de schoenerbrik Saparoea; de stoomschepen Samarang en Admiraal van Kinsbergen, Madura, Gouv. stoom-adviesvaartuig Tjipannas, stoom-aleper Kapitein van Or; Portug: Gouv. koter Providencia; de schepen Yankee Ranger en Alfulek; het stoomschip Soerabaya; de barken Fatal Maïn, Seijan Maskoor, Charlotta, Souburg, Goansien, Walcheren, Generaal de Steurs, Hellenman, Willem de Zwijger, Rijswijk, Henricus Gerardus, Aegidia en Pauline, Senior, Denok Bintang Toedjoe en Marzoek; de brikken Henriette, Jacqueline en Elisa; de schoeners Virgo, Egmond, Kiem Ingsoen, Nora Creina, Hoseeng, Pinang en Ataif; de koter Riengit.

SUMANAP.

AANGEKOMEN.

26 Oct. De Ned. Ind. schip *Fathal Moobarak*, gezagv. Said Sech bin Hoessin Assegaf, van Batavia den 12 Oct.
28 Oct. De Ned. Ind. schoener *Sophia*, gezagv. Siendoe Djaija, van Soerabaya den 24 October; de Ned. Ind. schoener *Tjilatjap*, gezagv. Katjoong, van Soerabaya den 25 October.
30 Oct. De Ned. Ind. koter *Klara*, gezagv. Sandroes, van Soerabaya den 24 October.

VERTROKKEN.

26 Oct. De Ned. Ind. schoener *Mashoor*, gezagv. Said Sech bin Saleh Bagasim, naar Cheribon.
30 Oct. De Ned. Ind. brik *Soedul Barie*, gezagv. Sech Abdulla bin Salim bin Sech Aboebakar, naar Samarang en Cheribon.
31 Oct. De Ned. Ind. bark *Ana Serie*, gez. Said Sait bin Segaf Mankanon, naar Padang, Priaman en Bencoele; de Ned. Ind. bark *Idrakolmona*, gezagv. Hadjie Aboebakar, naar Sambas; de Ned. Ind. koter *Klara*, gezagv. Sandroes, naar Banjoewangie; de Ned. Ind. schoener *Tjilatjap*, gez. Katjoong, naar Tjilatjap.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Het schip *Fathal Moobarak*, de schoeners Sie Damar, Sumanap, Maria en Sophia.

PAMAKASSAN.

AANGEKOMEN.

31 Oct. De Ned. Ind. bark *Moelkoelbahar*, gezagv. Sech Mohamat bin Salim Bakieso, van Grissee, den 27 October.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

De bark *Moelkoelbahar*.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 5den tot en met den 7den November 1857.

AANVOER.

Van Samarang per de Ned. Ind. schoener *Ataif*, gez. Sech Abdulla bin Aboebakar Baäsin, agent Gezagvoerder.

5 kisten manufacturen, 3 kisten glaswerk, 3 kisten bit-ter, 2 kisten krameriën, 1 monster pakje, van Leeuwen & Co; 14½ picols witte garen, 100 stuks houtwerk, 102 colliës lijnwaden, papier, verfwaren, koopmanschappen en kleinigheden, diverse Arabieren en Chinezen.

UITVOER.

Naar Schiedam per het Ned. schip *Antoinette*, gezagv. J. M. de Winter.

100 picols rotting, 4200 picols koffij, 8501¹/₁₀₀ picols suiker, N. H. M.; 1 kist man. sigaren, Gezagvoerder.

Naar Nederland via Probolinggo per het Nederl. schip *Jan van Schaffelaar*.

600¹/₁₀₀ picols suiker, 500¹/₁₀₀ picols noten, 60 picols rotting, N. H. M.

Naar Nederland per het Nederl. schip *Staatsraad van der Huven*, gezagv. F. Heijmeriks.

3002²/₁₀₀ picols suiker, 588 schuifjes tin wd. 388 picols, 150 picols rotting, N. H. M.

Naar Sambas per de Ned. Ind. bark *Bintang Timoor*, gezagv. Lebiek Amat.

300 picols rijst, Gezagvoerder.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16 per picol f 19 à f 21.—
KOFFIJ per picol Nominaal.
RIJST (GABOA) per koljang f 130 à f 145.—
Id. (WITTE) " " f 155 à f 160.—
KORNUIDEN per 100 st. f 400 à f 600.—
ARAK per legger f 110.—
OLIE (KLAPPEN)
OLIE (KATJANG)
KADJANG MATTE
ROTTING f 8 à f 9.—
WISSELKOERS 105 à 107¹/₂.